

Poznań, 8 marca 2006

WOJEWODA WIELKOPOLSKI

PN.II - 3.0911-183/06

z sesji Rady Miasta i Gminy Buk
z dnia 28 marca 2006

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r. nr 142, poz. 1591 ze zm.)

orzekam

nieważność uchwały Nr XLVIII/259/06 Rady Miasta i Gminy Buk z dnia 31 stycznia 2006 r. w sprawie regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków w części dotyczącej § 3, § 13 ust. 2 pkt 1 w zakresie zgody na zawarcie umowy § 24 ust. 3, § 27 ust. 4, § 28 oraz § 44 - ze względu na istotne naruszenie prawa.

UZASADNIENIE

Uchwała Nr XLVIII/259/06 Rady Miasta i Gminy Buk z dnia 31 stycznia 2006 r. została doręczona Wojewodzie Wielkopolskiemu dnia 8 lutego 2006 r.

Jako podstawę prawną uchwały powołano przepisy art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 15 91 ze zm.) oraz art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2001 r. Nr 72, poz. 747 ze zm.).

Dokonując oceny zgodności z prawem przedmiotowej uchwały - organ nadzoru stwierdził, co następuje.

Rada Miasta i Gminy Buk uchwalając na sesji w dniu 31 stycznia 2006 r. regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków wprowadziła w nim szereg zapisów niezgodnych z prawem.

Zgodnie z art. 19 ust. 2 pkt. 1 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. Nr 72 poz. 747 ze zm.) w regulaminie dostarczania wody i odprowadzania ścieków określa się minimalny poziom świadczonych usług w zakresie dostarczania wody i odprowadzania ścieków.

W związku z tym zawarty w § 3 uchwały, zapis odsyłający do umowy, która określa minimalny poziom świadczonych usług nie spełnia dyspozycji ww. przepis. Minimalne ciśnienie wody należy zaliczyć do pojęcia minimalnego poziomu usług i dlatego omawiany regulamin powinien je określać. Zatem za niezgodne z cytowanym art. 19

ust. 2 pkt 1 ustawy należy uznać odesłanie w zakresie minimalnego ciśnienia wody do postanowień umowy.

Za niezgodny z prawem należy uznać także zapis uchwały mówiący, że przedsiębiorstwo może w umowie zaniechać ustaleń dotyczących minimalnego ciśnienia wody, jeżeli w wydanych warunkach przyłączenia do sieci zalecono odbiorcy wyposażenie instalacji w urządzenia do lokalnego podnoszenia ciśnienia.

Norma ta, narusza:

- 1) art. 6 ust. 3 pkt 1 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, gdyż przepis ten wymaga, by umowa zawierała postanowienia dotyczące ilości i jakości świadczonych usług wodociągowo-kanalizacyjnych oraz warunków ich świadczenia
- 2) art. 5 ust. 1 ustawy, z którego wynika, że przedsiębiorstwo ma obowiązek dostarczać wodę pod odpowiednim ciśnieniem i nie może tego obowiązku przerzucać na odbiorcę.

Zgodnie z przepisem art. 6 ust. 5 i 6 ustawy na wniosek właściciela lub zarządcy budynku wielolokalowego, przedsiębiorstwo zawiera umowę o zaopatrzenie w wodę lub odprowadzanie ścieków, jeżeli:

- instalacja wodociągowa jest wyposażona w wodomierze zainstalowane zgodnie z warunkami technicznymi, jest możliwy ich odczyt,
- właściciel lub zarządca reguluje należności wynikające z różnicy wskazań między wodomierzem głównym a sumą wskazań wodomierzy zainstalowanych na punktach czerpalnych
- został uzgodniony sposób przerywania dostarczania wody.

Ustawodawca nie wymaga zatem do jej zawarcia zgody osoby korzystającej z lokali w budynku wielolokalowym. Wobec powyższego należy uznać, że zapis § 13 ust. 2 pkt 1 uchwały w zakresie wspomnianej zgody, wykracza poza unormowania ustawy.

W przepisie § 24 Regulaminu, na odbiorców pobierających wodę z własnych ujęć i wprowadzających ścieki do urządzeń przedsiębiorstwa, w razie braku urządzeń pomiarowych, nałożono obowiązek zakupu i zainstalowania na własny koszt wodomierza własnego, jego utrzymania i legalizacji.

Nałożenie powyższego obowiązku wykracza poza regulacje ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków. Zgodnie z przepisem art. 27 ust. 6 ustawy możliwość montażu dodatkowego wodomierza instalowanego na koszt odbiorcy usług, ustawa przewiduje wyłącznie w przypadku ustalenia ilości wody zużytej bezpowrotnie.

Ponadto Rada Miasta i Gminy Buk w § 27 ust. 4 uchwały odniosła się do wynagrodzenia przedsiębiorstwa za wydanie warunków przyłączenia do sieci, przekraczając tym samym swoje kompetencje.

Zapisy dotyczące wynagrodzenia może jedynie określać umowa zawarta między stronami, a nie akt prawa miejscowego.

W przepisie § 28 Regulaminu określono, że w warunkach przyłączenia do sieci wodociągowej i/lub kanalizacyjnej przedsiębiorstwo, oprócz zgody na wybudowanie przyłącza, może nałożyć również obowiązek wybudowania przez odbiorcę, ze środków własnych, urządzeń wodociągowych i/lub kanalizacyjnych.

W tym samym przepisie Rada zobowiązała przedsiębiorstwo i osobę ubiegającą się o przyłączenie do zawarcia, przed wydaniem „warunków”, umowy regulującej tryb i zasady odpłatnego przejęcia przez przedsiębiorstwo urządzeń wybudowanych przez odbiorcę ze

środków własnych. W kolejnych jednostkach redakcyjnych § 28 określono istotne elementy tejże umowy.

Przepis § 28 uchwały regulując sprawę „obowiązku wybudowania urządzeń przez przyszłego odbiorcę ze środków własnych, za jego zgodą” wiąże bez podstawy prawnej warunki przyłączenia nieruchomości do sieci, z budową samej sieci przez odbiorcę. Wybudowanie przez odbiorcę z własnych środków urządzeń wodociągowych i urządzeń kanalizacyjnych, ich przekazanie gminie lub przedsiębiorstwu następuje na warunkach uzgodnionych w umowie, a nie w akcie prawa miejscowego obowiązującego na obszarze gminy. Osoby, które wybudowały z własnych środków urządzenia wodociągowe i urządzenia kanalizacyjne, mogą je przekazywać odpłatnie gminie lub przedsiębiorstwu wodociągowo-kanalizacyjnemu, na warunkach uzgodnionych w umowie (art. 31 ust. 1 ustawy). Przepis art. 31 ustawy odwołuje się do odpłatnego przekazania urządzeń na warunkach uzgodnionych w umowie, co wskazuje na wielką elastyczność podstawy określenia wzajemnych praw i obowiązków związanych z nabyciem tytułu prawnego do rozliczeń i w jego następstwie rozliczeń poniesionych nakładów. Przepis wskazuje na swobodę kształtowania treści umowy (wyrok SN z dnia 26 lutego 2003 r. sygn. akt II CK 40/02 opubl. w Biuletynie SN z 2003 r. nr 8 str. 7).

Obciążanie gminy kosztami utrzymania systemu wodociągowego dla celów przeciwpożarowych, co wynika z § 44 uchwały jest sprzeczny z prawem. W myśl art. 22 pkt 2 ustawy przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne obciąża gminę jedynie za wodę zużytą na cele przeciwpożarowe na podstawie cen i stawek opłat ustalonych w taryfie.

W związku z powyższym orzeczono jak w sentencji.

Niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu w terminie 30 dni od daty jego doręczenia za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego.

Tadeusz Dziuba
WOJEWODA WIELKOPOLSKI

Otrzymują:

1. Rada Miasta i Gminy Buk
2. Burmistrz Miasta i Gminy Buk